

برای روسیه اوپاما بهتر است یا مک کین

واکنش مسکو به انتخابات در آمریکا نیز به احتمال زیاد به همین روش "غیر عاطفی" خواهد بود

سرویس روسیه/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران / سرویس روسیه : هفته آینده آمریکایی ها باید انتخابی دشوار انجام دهند و تعیین کنند که چه کسی ریاست جمهوری آمریکا را بر عهده خواهد داشت بطوری که در کشور اشتغال و حساب های پس انداز حفظ شده و پس از هشت سال ریاست جمهوری شکست خورده "جرج بوش" همه چیز در زندگی به روال عادی بازگردد. در سایر کشورها پیگیر انتخابات ریاست جمهوری آمریکا هستند تا متوجه شوند که وابسته به نتایج آن، نظام جهانی چگونه خواهد بود. در اینجا سعی می کنیم بررسی کنیم که چه نتیجه ای در انتخابات برای روسیه و در کل برای روابط روسیه و آمریکا سودبخش خواهد بود. طرح سیاست خارجی روسیه که 12 جولای سال جاری به تایید "دمیتری مدویدیف" رئیس جمهور فدراسیون روسیه رسید، متفاوت با طرح پیشین در هشت سال قبل است و هرچند که اصول آن همانند سابق "عملگرایی، چندجانبه گرایی و پیشبرد منافع ملی روسیه بدون مقابله جویی" باقی مانده اند، کارشناسانی تایید می کنند که در سیاست کنون هیچ چیز "عاطفی" وجود ندارد: نه ترس، نه توهم، نه سرمستی. از این رو واکنش مسکو به انتخابات در آمریکا نیز به احتمال زیاد به همین روش "غیر عاطفی" خواهد بود. هر یک از کاندیداها که در انتخابات پیروز شود، چه "باراک اوپاما" کاندیدای دموکرات و سیاهپوست و چه "جان مک کین" کاندیدای جمهوری خواه، همکاری ما با آمریکایی ها باید بر اساس تساوی حقوق و با احتساب منافع متقابل باشد. و مسکو در عین این که تمامی ریسک های ممکن را درک می کند، در اصل آماده مواجهه با هرگونه پیشرفت اوضاع است. اگر دولت جدید آمریکا ترجیح دهد که هیچ رابطه ای با روسیه نداشته باشد، در مسکو کاملاً آماده چنین توسعه اوضاعی خواهند بود. هرچند که دلمان می خواست امید داشته باشیم که کار به اینجا نرسد.

در حقیقت امر، اوضاع تضادآمیزی ایجاد شده است. پس از پایان جنگ سرد، روسیه و آمریکا هرچند که خود را دشمن نمی دانند، اما دوست نیز نشدند و این طی تمامی سال های ریاست جمهوری بوش حس می شد. هر دو کشور در بسیاری عرصه ها وابستگی کمتری به یکدیگر دارند و مسکو می تواند براحتی از مذاکره و مباحثه با آمریکایی ها درباره مسائلی که واشنگتن در آن ذینفع است، امتناع ورزد. مسلم است که با احتساب منافع ثبات استراتژیک، روسیه و آمریکا از نظر تاریخی به هم پیوند خورده اند، اما پایه این روابط همانطور که ناظرین به کرات خاطر نشان کرده اند، در حال فروپاشی مستمر است. و زمانی که کاملاً فروپاشیده شود، هیچ چیزی دو کشور را به هم مرتبط نخواهد کرد. اظهارات ضد روسی مک کین و از جمله زمانی که وی از ایده حذف روسیه از گروه هشت بزرگ حمایت کرد، افراد بسیاری را محتاط ساخت. از اینجا باید نتیجه گرفت که در صورت پیروزی مک کین نباید انتظارات مثبتی در روابط روسیه و آمریکا داشت، اما نباید فراموش کرد که کاندیداها ریاست جمهوری معمولاً چیزی را می گویند که مردم می خواهند بشنوند و نه آنچه را که فکر می کنند. پس از پیروزی آنها می توانند لحن و گفتار خود را تغییر دهند. شاید تضادآمیز بنظر برسد، اما بیشتر چنین نظری وجود دارد که پیروزی مک کین بیشتر از پیروزی اوپامای دموکرات به نفع روسیه است. مسئله در این است که در زمان بوش، مسکو و واشنگتن درباره تدوین توافقنامه جدید روسیه-آمریکا در زمینه محدود سازی سلاح تهاجمی استراتژیک توافق کردند و بر تعهدات خود طبق قرارداد منع گسترش سلاح هسته ای (ان پی تی) تایید کردند. روسیه و آمریکا بررسی برنامه آمریکا برای استقرار سپر ضد موشکی در لهستان و چک را آغاز کردند که سبب نگرانی روسیه است. اگر دموکرات ها روی کار بیایند، ممکن است که مجبور به برقراری مذاکراتی جدید شد و این نیز ممکن است که دموکرات ها بیشتر به مسئله حقوق بشر در روسیه توجه کرده و

مسائل استراتژیک را در درجه دوم اهمیت قرار دهند.

شاید مک کین غرض ورزی بیشتری نسبت به روسیه داشته باشد، اما با وی، همیشه می توان به توافقات حاصله با همکاری بوش اشاره کرد و از او تداوم عمل را مطالبه کرد. انتخابات کنونی آمریکا در حالی برگزار می شود که بحران مالی شدت می گیرد. روسیه و آمریکا پیشتر آمادگی خود برای مبارزه با تهدیدات معاصر، از جمله تروریسم بین المللی، گسترش مواد مخدر و تغییرات آب و هوایی را اعلام کرده بودند. بحران مالی، همان چیزی است که به دو کشور امکان می دهد که تلاش های خود را متحد کنند. روز 14 نوامبر در آمریکا در اجلاس خارج از نوبت گروه هشت با حضور سایر قدرت های اقتصادی تدابیر جمعی برای رفع بحران مالی بررسی می شود. و درد مشترک می تواند روسیه را با دولت جدید ایالات متحده بدون توجه به اینکه چه کسی رئیس جمهور باشد، نزدیک سازد.

پایان پیام.